

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

NK. I-0911/85/08

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym / Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, Nr 214, poz. 1806, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441, Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974, Nr 173, poz. 1218/

stwierdza się nieważność

uchwały Nr XV/92/2008 Rady Gminy w Bliżynie z dnia 29 kwietnia 2008 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części terenu sołectwa Bliżyn – „Bliżyn 3”, na obszarze gminy Bliżyn.

Uzasadnienie

Rada Gminy w Bliżynie uchwałą Nr XV/92/2008 z dnia 29 kwietnia 2008 roku uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego części terenu sołectwa Bliżyn – „Bliżyn 3”, na obszarze gminy Bliżyn.

Uchwała ta podjęta została z rażącym naruszeniem prawa.

W toku postępowania nadzorczego przedmiotowa uchwała opiniowana jest na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 ze zm.), zwanej dalej ustawą. Stosownie do art. 28 ust. 1 ustawy naruszenie zasad sporządzania studium, istotne naruszenie trybu jego sporządzania powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

I. W zakresie istotnego naruszenia trybu sporządzania planu miejscowego:

Uchwała narusza art. 17 pkt 7 lit. „c” ustawy w związku z art. 4a pkt 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2005r., Nr 239, poz. 2019 ze zm.) poprzez niewprowadzenie do projektu planu miejscowego warunku

wynikającego z uzgodnienia tego projektu planu z Dyrektorem Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie.

Przepis art. 17 pkt 7 lit. „c” ustawy stanowi, że wójt gminy uzgadnia projekt planu z organami właściwymi do uzgadniania projektu planu na podstawie przepisów odrębnych. W tym przypadku przepisem odrębnym jest art. 4a pkt 2 ustawy Prawo wodne.

Zgodnie z art. 4a pkt 2 ustawy Prawo wodne w celu zapewnienia prawidłowego gospodarowania wodami, w tym w szczególności ochrony zasobów wodnych oraz ochrony ludzi i mienia przed powodzią, uzgodnienia z właściwym dyrektorem regionalnego zarządu gospodarki wodnej wymaga miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w zakresie zagospodarowania stref ochronnych ujęć wody, obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych i obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi.

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie postanowieniem Nr 109/P/WO/07 z dnia 14 maja 2007r., znak: WO-402/130/07 uzgodnił przedmiotowy projekt planu **pod warunkiem** „uwzględnienia terenów (potencjalnego zagrożenia powodzią) położonych poniżej projektowanego zbiornika wodnego Bliżyn narażonych na zalanie w przypadku uszkodzenia budowli piętrzącej”.

Natomiast z przedmiotowego planu miejscowego wynika, że warunek ten nie został uwzględniony. A zatem naruszono ww. przepisy.

II. W zakresie naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego:

1. Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy, zgodnie z którym w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, poprzez wprowadzenie na rysunek planu miejscowego orientacyjnych linii rozgraniczających o różnym przeznaczeniu i różnych zasadach zagospodarowania.

Z treści art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy wynika, że linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania powinny być jednoznacznie ustalone.

Wprowadzenie na rysunek przedmiotowego planu miejscowego orientacyjnych linii rozgraniczających o różnym przeznaczeniu i różnych zasadach zagospodarowania pozwala na możliwość ich przesuwania, co w konsekwencji powoduje niejednoznaczne określenie przeznaczenia terenu.

2. Opiniowana uchwała narusza art. 15 ust. 1 ustawy w związku z § 14 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie

(Dz. U. Nr 75, poz. 690 ze zm.) poprzez brak ustaleń obsługi komunikacyjnej niektórych działek budowlanych.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy wójt gminy sporządza projekt planu miejscowego zgodnie z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem. W tym przypadku przepisem odrębnym jest przepis § 14 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Z brzmienia § 14 ust. 1 ww. rozporządzenia (które jest przepisem wykonawczym Prawa budowlanego - Dz. U. z 2003r., Nr 207 poz. 2016, ze zm.) jednoznacznie wynika konieczność określenia dojazdu i dojścia do działek budowlanych.

Tymczasem przedmiotowy plan nie zawiera ustaleń dotyczących obsługi komunikacyjnej niektórych działek budowlanych na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Należy podkreślić, że niezbędność określenia zasad obsługi komunikacyjnej działek budowlanych nie przylegających bezpośrednio do drogi publicznej wynika także z roli jaką pełni miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przy zagospodarowaniu działki budowlanej. Plan miejscowy jest podstawą do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę (art. 4 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w związku z art. 33 ust. 2 pkt 3 i art. 35 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo budowlane) i nie do przyjęcia jest sytuacja braku określenia inwestorowi obsługi komunikacyjnej działki budowlanej.

Na rysunku planu znajdują się tereny wyznaczone przerywanymi liniami, które najprawdopodobniej mają pełnić rolę proponowanych dojazdów do działek budowlanych (świadczy o tym kształt tych terenów oraz wyznaczona nieprzekraczalna linia zabudowy). Dojazdy te powinny być jednoznacznie określone zarówno na rysunku planu jak i w ustaleniach tekstowych planu.

III. Ponadto w § 11 ust. 5 uchwały zawarto zapis: „wskazuje się, jako postulowane do pozostawienia w dotychczasowym użytkowaniu, orientacyjne granice lokalizacji cennych zbiorowisk roślinnych”. Natomiast na rysunku planu nie wniesiono granic takich zbiorowisk. Wobec powyższego należy doprowadzić do spójności tekst z rysunkiem planu miejscowego w tym zakresie.

Mając powyższe na uwadze stwierdzenie nieważności uchwały jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Bożena Palka-Koruba